

# РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. София, 08.07.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН**, в публично заседание на двадесет и четвърти юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Илиев

Членове: Иванка Шкодрова  
Калинка Георгиева

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова  
в присъствието на прокурора Апелативна прокуратура - София Ст. Г. Т.  
като разгледа докладваното от Стефан Илиев Наказателно дело за възобновяване № 20221000600485 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 419, вр. с чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, образувано е по искане от осъдения Г. П. М. за възобновяване на НОХД № 1636/2018 година на Районен съд град Кюстендил.

Молбата за възобновяване е била изпратена на 03.05.2022 год. пощенски път с отбелязване на транспортния етикет до РС Кюстендил. Към молбата е приложено пълномощно с което осъдения упълномощава адвокат Б. като защитник в производството по възобновяване.

Искането има следното основно съдържание:

Решението на Окръжен съд Кюстендил по ВНОХД № 150/21г. е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени процесуални нарушения и е явно несправедливо по смисъла на чл. 422, ал.1, т.5 от НПК.

Решението е неправилно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон, че поведението на подсъдимия осъществява състав на престъплението управление на МПС в едногодишен срок от наказването по административен ред, без да са налице безспорни доказателства за това, като в същото време са налице доказателства, че М. е действал в условията на изключващи вината обстоятелства. Присъдата в частта, в която съдът приема, че е налице субективният елемент на престъплението, почива изцяло на предположения. От страна на държавното обвинение не бяха ангажирани никакви доказателства, че подсъдимият е действал с ясното съзнание, че управлява МПС в едногодишния срок от наказването му по административен ред.

Решението е постановено в нарушение на материалния закон и поради това, че при определяне на наказанието съдът не е приложил привилегирования състав на 55, ал. 1, т. 1 от НК и определил наказание под законовия минимум на чл. 343 в, ал. 2 НК поради наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства.

Решението на Кюстендилския окръжен съд е постановено при съществени процесуални нарушения, тъй като е налично нарушение на правото на защита на подсъдимия, свързано с ограничаване на неговите права поради липса на годно обвинение формулирано по начин на извършването му в нарушение на изискванията на Тълкувателно решение № 2 от 2002г. на ВКС.

На основание чл. 420 НПК във връзка с чл. 422, ал.1, т.5 от НПК се иска възобновяване на наказателното производство по НОХД. № 1636 / 2018г. на РС - Кюстендил , като бъде отменено решението на Окръжен съд — Кюстендил по ВНОХД № 150 / 2021г. с което присъдата е потвърдена но не и в изменителната част, в която окръжният съд е постановил първоначален общ режим за изтърпяване на наказанията.

В публично съдебно заседание пред Софийски апелативен съд проведено на 24.06.2022 год., страните излагат доводи със следното кратко съдържание:

Адв. Б. поддържа в цялост подадената молба за възобновяване и изложените в нея подробни съображения относно допуснати множество процесуални нарушения от страна на съдилищата по фактите.

Макар и да са положени много усилия за изясняване на обективната истина, няколко от доказателствените му искания били оставени без уважение, включително и от въззивния съдебен състав, поради което делото е останало непопълнено със съществени факти и обстоятелства, които имат пряко отношение към съставомерността на инкриминираното с обвинителния акт поведение на осъдения М.. Защитникът счита, че доказателствената и аналитична дейност на Районен съд-Кюстендил и Окръжен съд-Кюстендил, не отговарят на императивните изисквания на процесуалния закон и това е довело до постановяването на незаконосъобразен и неправилен съдебен акт. Сочи още , че майката на осъдения страда от много тежко заболяване на бъбреците, и именно той е човекът, преди задържането му за изтърпяване на наказанието, е полагал за нея огромни грижи. Защитата е подала молба и до Окръжна прокуратура-Кюстендил с апел за прекъсване на изпълнението на наказанието. Защитникът отправя искане да се произнесете с решение за отмяна на влязлата в сила присъда или алтернативно да коригира определеното наказание, като на осн. чл. 55, ал.1, т.1 от НК същото бъде намалено под минималното предвидено в закона.

Осъденият М. в лична защита, поддържа казаното от адвоката си и твърди, че майка му е зле и ако може нещо да се направи.

Прокурорът счита , че не са налице процесуалните предпоставки за възобновяване на наказателното производство, намира искането за неоснователно и моли същото да бъде отхвърлено.

С последната си дума осъденият иска делото да се върне за ново разглеждане.

След като се запозна с материалите по делото Софийският апелативен съд намери следното:

С присъда № 260017/ 11.12.2020г., постановена по НОХД 1636/2018 г. по описа на Районен съд - Кюстендил осъдения Г. П. М. е бил признат за виновен, в това ,че:

На 30.04.2018 г. е управлявал л.а. „Мерцедес 190Е" с рег.№ \*\*\* в гр. Кюстендил по ул. „Индустриална", при кръстовището с ул."Оборище" в посока от ЖП гара към ул. „Петър Берон", без да има право да управлява моторно превозно средство, в едногодишен срок от наказването му по административен ред с наказателно постановление № 17-1139-000585/22.05.2017г., , влязло в сила на 12.06.2017год. издадено от началник сектор „Пътна полиция" при ОДМВР – Кюстендил. За извършеното престъпление по чл.343в, ал.2 във връзка с ал.1 от НК и чл. 54 от НК, подсъдимият Г. П. М. е осъден изтърпи наказание 1 /една/ година лишаване от свобода и наказание „глоба” в размер на 500/петстотин/ лева.

На основание чл.68, ал. 1 от НК е приведено в изпълнение наложеното на подс. М. наказание една година лишаване от свобода по НОХД №1804/2016г. на Районен съд – Кюстендил, като е определен първоначален режим „строг” за изтърпяване на двете наказания.

Присъда е обжалвана пред Окръжен съд – Кюстендил.

С решение № 260007 от 19.04.2022 год. по ВНОХД № 150/ 2021 г., Въззивната инстанция по делото е изменила присъдата в частта относно определения първоначалния режим на изтърпяване на двете наказания „лишаване от свобода“, като на основание чл.57 ал.1 т. 3 вр. т. 2 б. „в” от ЗИНЗС е постановил да бъдат изтърпени при първоначален „общ“ режим. В осттаналата ѝ част присъдата на Районният съд е била потвърдена. Решението на въззивния съд е било окончателно.

Решението на Окръжния съд е връчено на осъдения и неговия защитник на 20.04.2022 година.

**ПО ИСКАНЕТО НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ:**

След цялостна проверка на фактическия и доказателствен материал и

като обсъди поотделно и в съвкупност посочените в искането за възобновяване на наказателното дело оплаквания и устните становища на страните намира, настоящият състав на апелативния съд намери искането за неоснователно.

Отказите на първата и въззивната инстанция да изпълнят исканията по доказателствата направени от защитата са митивирани и не водят до неизясняване на обстоятелствата по делото, поради което не могат да бъдат причина да се приеме, че при разглеждането на делото е налице доказателствена празнота, която е довела до нарушаване правото на защита на осъденото лице. На първо място, авторството на деянието е установено по безспорен и несъмнен начин. Изложената от подсъдимия М. версия - че при пристигането на полицейските служители не е управлявал, а се е намирал в автомобила и е пристигнал по - рано, за да помогне на св. А. И., който всъщност управлявал автомобила и на когото му било прилошало, правилно е оценено от инстанциите по доказателствата, като защитна позиция на подсъдимия М. която е нелогична и недостоверна. Следователно първата и въззивната съдебни инстанции са установили правилно и обосновано релевантните фактически положения по делото, а именно:

Осъденият Г.М. е бил санкциониран с 37 наказателни постановления за извършване на административни нарушения по ЗДвП. За времето от 28.09.2007 до 19.04.2017год.

На 07.01.2009г. в гр.Перник Г.М. издържал изпит за водач на МПС и е придобил право на управление на МПС категория „В“.

М. е загубил правоспособност по реда на чл.154 ал.7 ЗДвП, поради отнемане на всички контролни точки с влезли в сила наказателни постановления.

Последното отнемане на контролни точки е с наказателно постановление от 12.09.2011 г. , влязло в сила на 21.09.2012г.

С наказателно постановление № 17-1139-000558/22.05.2017 г. на Началник Сектор „ПП“ при ОД на МВР- Кюстендил на осъдения било наложено административно наказание за извършено нарушение по чл.177 ал.1 т.2 пр.1 ЗДП, че на 19.04.2017г. в гр. Кюстендил е управлявал МПС - лек автомобил „Мерцедес 190Е“, без да притежава свидетелство за управление на МПС. Определената е санкция „глоба“ в размер на 150 лева.

Постановлението било връчено лично на М. на 02.06.2017г. и е влязло в сила на 12.06.2017г. Препис от постановлението се намира л.7 от дос.пр., като върху постановлението е поставена ръкописна отметка „платено“.

Полагането на саморъчен подпис от М. удостоверяващ получаване на наказателното постановление е било оспорено от защитника на осъдения на досъдебното производство и пред първата инстанция. Били са назначени единична/на досъдебното производство/ и тройна съдебно почеркова експертизи пред първоинстанционния съд. Вещите лица са дали категорично заключение, че подписът в наказателното постановление е положен от Г.М..

Независимо от наказването му по административен ред осъденият М. продължил да управлява МПС.

На 30.04.2018г. Г.М. управлявал в гр.Кюстендил по ул. „Индуриална" л.а.,„Мерцедес 190Е" с рег. № \*\*\*, собственост на св. А. И.. Около 16.30ч. в близост до кръстовището на ул. „Индуриална" и ул."Оборище" бил спрян за проверка от Р. С. и В. С. - служители на ОДМВР - Кюстендил, изпълняващи служебните си задължения по КАТ . Полицаяте установили, че автомобилът се управлява от Г.М., който не представил свидетелство за управление на МПС, била извършена допълнителна справка, която потвърдила липсата на правоспособност и на свидетелство за управление.

От обективна страна, на 30.04.2018г. подсъдимият е управлявал в гр.Кюстендил и в едногодишен срок от наказването му по административен ред с влязло в сила на 12.06.2017г. наказателно постановление НП № 17-1139-000585/22.05.2017г. Деянието е осъществено при пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал, че не притежава свидетелство за управление, както и че вече е наказван по административен ред за извършване на същото деяние.

Извършеното деяние е съставомерно по чл.343в, ал.2 във връзка с ал.1 от НК, като от РС - Кюстендил са определени наказания 1 /една/ година лишаване от свобода и наказание „глоба" в размер на 500/петстотин/ лева.

При извършване на деянието по чл.343в, ал.2 във връзка с ал.1 от НК, Г.М. е имал качеството на осъдено лице. С влязло в сила на 22.12.2016г. определение на РС - Кюстендил по НОХД 1804/2016г. на осъдения са били наложени наказания „лишаване от свобода" за срок от 1 година и „глоба" от 500 лева. На основание чл.66, ал.1 от НК изтърпяването на наказанието

лишаване от свобода било отложено за срок от 3 години.

Налице е основанието по чл.68, ал.1 от НК за привеждане в изпълнение на наложеното с определение по НОХД 1804/2016г на РС – Кюстендил наказание една година „лишаване от свобода” , тъй като преди изтичане на определения от съда изпитателен срок осъденият е извършил друго умишлено престъпление от общ характер по чл.343в, ал.2 във връзка с ал.1 от НК, за което, макар и след този срок, му е било наложено наказание лишаване от свобода.

Неоснователен е доводът, че следва да бъде определено наказание под минималното предвидено в закона за престъплението по чл.343в, ал.2 във връзка с ал.1 от НК. Не са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, както не е налице или изключително смекчаващо отговорността обстоятелство. Тежкото здравословно състояние на майката на подсъдимия не може да бъде окачествено като изключително смекчаващо отговорността обстоятелство. При определяне на вида и размера на наказанието първоинстанционният съд е обсъдил обстоятелствата, обуславящи наказателната отговорност на подсъдимия. В настоящия случай степента на обществена опасност на деянието следва да се отчете като сравнително висока, доколкото са засегнати обществените отношения, свързани с нормалното функциониране на транспорта. Степента на обществена опасност на подсъдимия също не е ниска, като от страна на районния съд е отчетена като висока - с оглед на предходните му осъждания, половината от които за извършване на престъпления по чл.343в ал.2 НК. При определяне на вида и размера на наказанието първоинстанционният съд е обсъдил обстоятелствата, обуславящи наказателната отговорност на подсъдимия, като е наложил справедливо наказание , което правилно е било потвърдено с въззивното решение.

Предвид изложеното и на основание чл. 425 НПК, Софийският апелативен съд, наказателно отделение, III състав

## **РЕШИ:**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ осъдения Г. П. М. / с установена по делото самоличност/ за възобновяване на НОХД № 1636/2018 година на Районен съд град Кюстендил, подадено чрез , упълномощения от осъдения адвокат Е.Б. от

Бл.АК.

Настоящото решение е окончателно.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_